

[Per Stig Møller]

tid, end Kristeligt Folkeparti altså åbenbart har tålmodighed til.

Birthe Hansen (SF):

Da loven blev vedtaget i marts 1989 med ikrafttræden 1. maj samme år, tog Kristeligt Folkeparti, så vidt jeg kan erindre – også ved at læse, hvad der blev sagt dengang – hverken i betænkingsbidrag eller nogen andre steder forbehold over for § 6, stk. 4.

Det gjorde SF, men ud fra nogle andre begrundelser end dem, man efter det lovforslag, som ligger på bordet i dag, måske kunne have forventet ville have gjort sig gældende for Kristeligt Folkeparti. SF var dengang imod, at man flyttede yderligere 3 mio. kr. over til fifty-fifty-ordningen. Vi mente, at det havde været bedre at starte den forsøgsordning op, som fifty-fifty-ordningen var, med de 15 mio. kr., som første gang lå i forslaget. Derfor var vi imod den del af forslaget, men vi endte med at stemme for det samlede forslag, fordi der var mange gode, positive ting i det.

Men såfremt vi skal gå positivt ind i udvalgsarbejdet omkring det forslag, som Kristeligt Folkeparti nu har fremsat, skal det være med det udgangspunkt, at de omtalte millioner skal flyttes tilbage til Filminstituttet til produktion af spillefilm, fordi man dér, netop fordi man har taget nogle af pengene, har forringet et budget, hvor der er stort behov for pengene, hvis man skal fremstille kvalitetsfilm for børn og unge.

Men at fjerne pengene – eller spare dem væk – med baggrund i de ting, som står i Kristeligt Folkepartis forslag om, at det er med baggrund i et manuskript, som Kristeligt Folkeparti finder blasfemisk, vil vi under ingen omstændigheder være med til. Vi ønsker ikke at spare penge på fifty-fifty-ordningen; men vi ser meget gerne, at vi flytter dem et andet sted hen. Vi kan jo heller ikke forudse, hvilke andre grunde Kristeligt Folkeparti på et andet tidspunkt vil have til at fremsætte forslag om andre ændringer af filmloven. Derfor vil vi altså ikke medvirke til dette forslag, medmindre pengene flyttes over til den anden del.

Helge Sander (V):

Friheden har sin pris. Den frihed, som vi gav filmverdenen med denne fifty-fifty-ordning, har nu betydet, at der, i hvert fald at dømme ef-

ter foromtalen, er ydet støtte til en film, som nogle ikke bryder sig så meget om.

Kristeligt Folkeparti har klart tilkendegivet, at man er meget betænkelig ved den Jesusfilm, der jo er tale om, og jeg skal heller ikke nægte, at den også kan bekymre mig og flere i mit parti, men det kan altså ikke hjælpe. Når vi har givet den frihed ud fra nogle retningslinjer, som bliver overholdt, er det altså en af de ting, der kan følge med. Derfor mener vi ikke, at vi på baggrund heraf skal stoppe en ordning, som vi i øvrigt har tillid til vil udvikle sig positivt.

Og når jeg siger »udvikle sig positivt«, så er det, fordi den såkaldte Jesusfilm nok kan være bekymrende, men jeg må tilstå, at af de første film, vi har set, er der nu også nogle stykker, der har bekymret mig lidt. Jeg håber, at kvaliteten er stigende, og, hvad der ikke er mindst vigtigt, at der kommer nogle film, som kan være med til at skaffe et større publikum til biograferne.

Men det er, som om det er de negative sider, der bliver fokuseret på her. Vi lægger stadig væk, som vi gjorde, da loven blev vedtaget, meget vægt på, at vi har fået en anden måde at producere film på, en produktionsform, der kører på blandingsøkonomi, privat og offentlig. Efter hvad kulturministeren meddelte her ved behandlingens start, er det nu oven i købet således, at til de hidtidige 14 film er over 60 pct. af midlerne kommet fra privat side.

Vi har en ordning, der giver et flerstrengt system inden for filmproduktion, og vi synes, at det er særdeles fornuftigt med flere indgange. Vi har tit været lidt bekymrede over, at nogle få mennesker, altså Filminstituttets konsulenter, var smagsdommere. Det bryder vi os ikke særlig meget om.

Alt i alt kan det nok være bekymrende med enkelte af de tiltag, der er på fifty-fifty-området, men vi synes som de tidligere ordførere, at det er alt, alt for tidligt at fælde dom over denne nyskabelse – halvandet år er ingen tid – men det er klart, at vi på et tidspunkt må tage en samlet vurdering og gøre op, hvad fremtiden skal yde.

Sluttelig vil jeg kommentere fru Birthe Hansens betingelser for at ændre på forholdene, nemlig at alle midlerne – og der er tale om små 20 mio. kr. – i så fald skulle føres tilbage til konsulenterne. Det synes Venstre om muligt er en endnu dårligere idé.